

Vull ofendre'm

«Jo no tinc dret a denunciar algú per haver-me ofès si els meus sentiments no entren dins del llistat sentimental jurídicament rellevant. El Codi Penal els considera massa banals»

Els mocs de Dani Mateo a la bandera espanyola van ofendre molt, es veu. Tant, que fins i tot el programa *El Intermedio*, i Mateo mateix, van haver de disculpar-se'n. Algú els va obligar, suposo. Per raons comercials o les que siguin, no crec que el que pensava l'equip del programa sobre el gag sigui avui diferent del dia que van escriure-ho. El que no sabien era el nivell d'ofensa que estaven disposats alguns a manifestar. O el grau de poder que tenien els ofesos i els que han donat importància als ofesos. En fi.

També hi ha molts ofesos pels comentaris anticlericals de Willy Toledo. I en aquest cas l'afer ha passat als tribunals; l'actor l'acusen d'ofensa als sentiments religiosos (una evolució del delictes de blasfèmia que hi havia durant el franquisme), per comentaris sobre la Mare de Déu i les processons. Willy Toledo no se n'ha desdit, simplement ha negat que això li semblés delictiu.

Que al segle XXI hi continuï existint el delictes d'ofensa als sentiments religiosos és una paradoxa. Si més no, en un món tan secularitzat com l'occidental. És a dir, cada cop hi ha menys gent que segueixi creient en les prescripcions i els principis de la religió, però els pocs que queden tenen dret a portar als tribunals tots els altres si diuen coses que els semblen ofensives.

El sentiment d'ofensa, sigui per raons religioses o patriòtiques, és força relatiu. No és fàcil marcar on comença un a estar ofès de jutjat o simplement d'enrabiada a casa. I no només això, parlem d'un delictes, quan se'l considera, que només es dirigeix a un sector molt concret de la població: els ofensibles, perdó pel neologisme. És a dir, els que no tinguin sentiments religiosos -o al voltant de la simbologia patriòtica- molt arrelats estan discriminats per una legislació que no els atorga cap dret especial.

Jo no tinc dret a ofendre'm i a denunciar algú per haver-me ofès si els meus sentiments no entren dins del llistat sentimental jurídicament rellevant. Hi ha gent, gosaria dir que molta, que a ulls del Codi Penal tenim sentiments massa banals per a merèixer una defensa per llei, és a dir, la justícia no protegeix el nostre dret a ofendre'ns com sí que ho fa amb altres. Ja veus.